

Publicerad 2006-09-27 21:46 av harhjärta

*att skriva om andra kan vara skönt. fly från sig själv JATAACK
och liksom
jag vill göra film!*

hade varit så mycket bättre som film. JAG HAR SCENER I MITT HUVUD, HEJ HEJ.

\ "som en gummiboll kommer jag tillbaks till dig\"

”Det är kanske bäst att du tar ditt pick å pack och drar.”

”Ja det kanske det är.”

Hon går ut genom dörren, lämnar en smäll och två halvdruckna öl bakom sig. Börjar genast att skrikgråta, gojsa med fingrarna i ögonen så att sminket blir en hel ansiktsmålning.

[Det hade varit mer effektivt om det här hade varit en film.]

Förbannad över att hon inte kan lämna honom dundrar hon in i lägenheten igen.

”FATTAR DU HUR JÄVLA JOBBIG DU ÄR” vrålar hon och stampar hårdare än en elefant när hon springer mellan dom olika rummen.

Han sitter på en stor sittkudde i hörnet av vardagsrummet. Eller, som dom brukar kalla det; Kaosrummet. Han studerar sina naglar grundligt, biter på dom emellanåt, som för att jämna till någon liten operfektion. Bredvid honom står deras stora gröna krukväxt Lucas. Hon tar upp den och tänker först drämma den i hans skalle, men stannar upp när hon kommer på att han kanske dör då. Just nu hade det verkligen inte gjorts nåt, om han hade dött, men sen i efterhand kanske det hade varit lite förargligt.

”Du är hög som ett hus eller hur fan din jävla idiot jag skulle kunna slänga Lucas i skallen på dig och du skulle dö utan att ens märka det!”

Hon andas häftigt, hon är jävligt förbannad.

Men så sjunker hon plötsligt ihop en liten aning, sätter ner krukväxten, tittar trött ner på mannen på sittkudden. Så blommar ilskan upp i hennes ögon igen, hon ser galen ut, hon sticker in tummen och pek fingret i munnen, blöter dom på tungan. Sen drar hon ner linnet med en sådan våldsamhet att det nästan går sönder, ena bröstet blottas, hon nyper med fingrarna runt bröstvårtan, väser

”TSSS!”

Sen klampar hon iväg, in i köket, kastar sig ner på en stol. Sliter åt sig ett äpple som ligger på köksbordet, börjar äta det frenetiskt. Hon tuggar med en sådan fart och kraft att hon knappt hinner svälja.

Efter en halv minut kastar hon äpplet ifrån sig med ett vrål, rusar ut i Kaosrummet igen, stannar framför mannen som sitter orörlig på sittkudden.

Hon stirrar på honom, han stirrar ner i golvet, ser deppig ut. Hon höjer handen som för att slå honom, sänker den sedan, ser på honom med tyst förakt.

Dundrar sen ut i hallen, lämnar än en gång lägenheten med en dörrsmäll.

”Glöm inte att köpa mjölk ditt jävla as!” skriker hon genom brevinkastet med sprucken röst.

Snubblar sedan ner för trapporna i en enda hast, kastar sig ut i gråeftermiddagen.

Kvar inne i lägenheten på sittkudden sitter mannen kvar, tyst och lugn. Han blundar och höjer sitt huvud, ler.

~~Hon kommer att komma tillbaka, ikväll, möjligtvis inatt. Mjök, vad är det nu igen?~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren harhjärta med Poeter.se id #10151 innehar upphovsrätten